

การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model : กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง*

EVALUATION OF ACADEMIC EXCELLENCE COMPETITION PROMOTION PROJECT USING CIPPIEST MODEL : CASE STUDY OF HUAY KAEW WITTHAYA SCHOOL, THOEN DISTRICT, LAMPANG PROVINCE

สมคิด นาคกุล Somkid Nakkul
โรงเรียนห้วยแก้ววิทยา Huay Kaew Wittaya School, Thailand
Corresponding Author E-mail: somkidnakkul@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model: กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีประชากรที่ใช้ในการประเมินโครงการในปีการศึกษา 3 ปี คือ 2560, 2561, 2562 จำนวน 738 คน ประกอบด้วยครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน และผู้ปกครอง มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 8 ฉบับ และสถิติที่ใช้การวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปผลการวิจัยพบว่า การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model: กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านบริบท ทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 และ 2562 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านปัจจัยนำเข้าและด้านกระบวนการ ทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ปี ด้านผลผลิต ทุกหน่วยประชากรทั้ง 3 ปี อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นผู้ปกครองระดับมาก ด้านผลกระทบ ทุกหน่วยประชากร อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ปี ด้านประสิทธิผล ทุกหน่วยประชากร ปีการศึกษา 2560 และ 2561 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2562 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความยั่งยืน ทุกหน่วยประชากรปีการศึกษา 2560 และ 2561 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2562 อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านถ้อยแถลงความรู้ ครูและบุคลากรทางการศึกษา ปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับปานกลาง ปีการศึกษา 2561 และ 2562 อยู่ในระดับมาก คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2560 และ 2561 อยู่ในระดับปานกลาง ปีการศึกษา 2562 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การประเมินโครงการ, การส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ, รูปแบบ CIPPIEST, โรงเรียน

Abstract

This research article aims to evaluate the Academic Excellence Competition Promotion Project using the CIPPIEST Model: Case Study of Huay Kaew Witthaya School, Thoen District, Lampang Province. 2017, 2018, 2019 of 738 people, consisting of teachers and educational personnel. The basic education committee, students and parents had 8 questionnaires, and the research statistics were mean and standard deviation. Summarizing the results of the research, it was found that Evaluation of the project to promote academic excellence competition by using the CIPPIEST Model: a case study of Huay Kaew Witthaya School, Thoen District, Lampang Province, covering 8 aspects, namely, contextual aspects, both teachers and educational personnel and the Board of Basic Education Institutions for the 2017 academic year. At a high level, the academic year 2018 and 2019 are at the highest level. in terms of inputs and processes both teachers and educational personnel and the board of basic education institutions. It was at the high level for all 3 years. In terms of productivity, all the population units for all 3 years were at the highest level. except for parents at the high level, on impact, all population units. It was at a high level for all 3 years in terms of effectiveness. All population units. Academic year 2017 and 2018 are at high level. Academic year 2019 is at the highest level. Sustainability. All population units in the academic year 2017 and 2018 were at the high level, the academic year 2019 was at the highest level. and knowledge transfer. Teachers and educational personnel in the academic year 2017 at a moderate level, in the academic year 2018 and 2019 at a high level. Board of Basic Education Institutions, Academic Year 2017 and 2018 at a moderate level, Academic Year 2019 at a high level.

Keywords: Project Evaluation, Academic Excellence Competition Promotion, Cippiest Model, School

บทนำ

การแข่งขันทางด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งที่จัดขึ้นในงานศิลปหัตถกรรมในระดับชาติ ซึ่งมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน โดยได้เริ่มจัดมาตั้งแต่ พ.ศ. 2455 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจะแนะนำชักจูงให้เด็กชายหญิงในสมัยนั้นได้เอาใจใส่ฝึกหัดศิลปหัตถกรรมซึ่งเป็นทางเลี้ยงอาชีพต่างๆ การจัดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนมีการจัดต่อเนื่องตลอดมามีหยุดเว้นช่วงบ้าง เมื่อสถานการณ์บ้านเมืองไม่ปกติก็ตาม เปลี่ยนชื่องานไปหลายครั้ง โดยทั่วไปนับว่าเป็นงานที่มีชื่อเสียงมากมาแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน (ครูเชียงราย, 2563) โดยเริ่มครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2455 จนถึงครั้งที่ 69 ปี พ.ศ. 2562 คือ ครั้งที่ 1 งานแสดงศิลปหัตถกรรมนักเรียน จัดขึ้นเมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2455 ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยเจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี (ม.ร.ว. เพี้ยมาลากุล) เสนาบดี กระทรวงธรรมการเป็นผู้ริเริ่ม (ขณะที่ยังเป็นพระยาวิสุทธสุริยศักดิ์) พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดงาน เหตุที่จัดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนก็เพื่อแนะนำชักจูงให้เด็กชายหญิง ในสมัยนั้น เอาใจใส่ฝึกหัดศิลปหัตถกรรมให้เกิดความชำนาญ มีความคิดสร้างสรรค์ และเพิ่มพูนรายได้ในการเลี้ยงชีพ และครั้งล่าสุด คือ ครั้งที่ 69 จัดงานประจำปีการศึกษา 2562 ขึ้น โดยได้กำหนดการจัดงานออกเป็น 4 ภูมิภาค ซึ่งถือว่าเป็นการแข่งขันในระดับชาติประกอบไปด้วย 1) ภาคใต้ จัดระหว่างวันที่ 6 - 8 มกราคม 2563 ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) ภาคกลางและภาคตะวันออก จัดขึ้นระหว่างวันที่ 7 - 9 ธันวาคม พ.ศ.2562 ณ จังหวัดสมุทรปราการ 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จัดงานระหว่างวันที่ 12- 14 ธันวาคม พ.ศ. 2562 ณ จังหวัดศรีสะเกษ 4) ภาคเหนือ จัดระหว่างวันที่ 21 - 23 ธันวาคม 2562 ณ จังหวัดสุโขทัย

จากที่ได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจะเห็นได้ว่า สถานศึกษาถือได้ว่าเป็นหัวใจหลักในการพัฒนาการศึกษาและการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษานั้นนับว่าเป็นการทำทนายความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะทำอย่างไรในการรักษาคุณภาพที่เป็นอยู่แล้วนั้นจะทำอย่างไรที่จะพัฒนาให้เป็นเลิศยิ่งกว่าเดิมในการดำเนินโครงการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ พบว่า ปัญหาสำคัญที่ควรมีการประเมินโครงการประการแรก คือ ระยะเวลาในการดำเนินการการแข่งขัน ประการที่สองสถานที่การแข่งขัน ประการสุดท้ายคือ ด้านงบประมาณ การดำเนินการแข่งขันด้วยปัญหาที่สำคัญทั้ง 3 ประการนี้ มีความสำคัญในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพเพื่อทราบผลการดำเนินโครงการตั้งแต่ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้นด้านกระบวนการ และผลผลิตเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานตลอดจนการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพต่อไปจึงจำเป็นต้องตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยการดำเนินงานเพื่อประเมินความก้าวหน้าความสำเร็จของโครงการ (ชลธิชา แพ่งบรรเทา, 2556)

ภารกิจหลักที่สำคัญของโรงเรียน คือ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนจึงเป็นการพัฒนาผู้เรียนในภาพรวม แต่การที่จะพัฒนาผู้เรียนที่มีศักยภาพทางการเรียนในแต่ละสาระการเรียนรู้สูงกว่าผู้อื่น จำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมกระตุ้นส่งเสริมผู้เรียนนำศักยภาพที่มีในตนเองออกมานำเสนอด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การพูด การเขียน การจัดทำชิ้นงาน ตลอดจนการประกวดแข่งขันทักษะในด้านต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ที่ยั่งยืนและสามารถนำไปใช้ในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพในอนาคตได้ โรงเรียนเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน จึงจัดทำโครงการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ โดยมีกิจกรรมต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนในการส่งเข้าร่วมแข่งขันทางวิชาการที่สถาบันต่างๆ ทั้งระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษาจัดขึ้น รวมทั้งการส่งนักเรียนเข้าร่วมแข่งขัน

ระดับประเทศซึ่งประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง และมีเป้าหมายที่จะพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถเข้าสู่การแข่งขันระดับสากลในอนาคตอันจะนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่โรงเรียนต่อไป (อารีย์ จันทร์ทอง, 2556)

การประเมินโครงการเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้บริหารมีสารสนเทศนำไปใช้ในการบริหารงานให้บรรลุตามนโยบายและแผน ในปัจจุบันมีการดำเนินโครงการจำนวนมากที่ไม่มีการประเมินโครงการหรือมีการประเมินโครงการ แต่ผลการประเมินไม่ชัดเจนไม่ครอบคลุมไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมินได้ (พงศ์เทพ จิระโร, 2555) การจะทำให้ทราบว่าการประเมินโครงการส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียนวัดบ้านโพธิ์ตะวันตกนี้ได้มีการดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การดำเนินการมีอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหายังไรเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ซึ่งการที่จะให้ได้สารสนเทศเหล่านี้จำเป็นต้องมีการประเมินโครงการ เนื่องจากการประเมินโครงการเป็นกระบวนการในการแสวงหาข้อมูลสารสนเทศที่เป็นข้อเท็จจริง ถูกต้อง และชัดเจนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการดำเนินงาน เพื่อให้โครงการนั้นบรรลุผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังที่ เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2551) กล่าวว่า การประเมินโครงการจะทำให้ได้สารสนเทศที่สำคัญสำหรับช่วยผู้บริหาร ในการตัดสินใจและให้ความช่วยเหลือแก่บุคลากรที่รับผิดชอบโครงการให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาโครงการได้อย่างเหมาะสมและยังช่วยให้ทราบผลผลิตหรือผลกระทบจากโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553) ได้กล่าวว่า การประเมินโครงการช่วยปรับปรุงโครงการและประเมินความสำเร็จของโครงการ และสอดคล้องกับที่ เชาวน์ อินโย (2553) กล่าวไว้ว่าการประเมินเป็นกระบวนการพิจารณาตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใดโดยนำสารสนเทศ หรือผลจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อช่วยในการตัดสินใจตีค่าผลการดำเนินการนั้น ส่วนคำว่า โครงการ หมายถึง ส่วนย่อยส่วนหนึ่งของแผนงานซึ่งประกอบด้วย ชุดของกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ มีการกำหนดทรัพยากรในการดำเนินงาน ระยะเวลาดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน โดยออกแบบมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามต้องการ

ดังนั้น ผู้ประเมินโครงการในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 2 ผู้จัดทำแบบประเมินโครงการเล่มนี้ได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนห้วยแก้ววิทยาแห่งนี้ เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2555 นับถึงปัจจุบันเป็นเวลา 8 ปีแล้ว ได้มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนางานวิชาการตั้งแต่ปีแรกที่มาดำรงตำแหน่งที่นี้เรื่อยมา โดยเฉพาะการส่งนักเรียนเข้าทำการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในงานศิลปหัตถกรรมตามโครงการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการของโรงเรียนที่ได้กำหนดขึ้นทุกปีและมีการส่งแข่งขันตั้งแต่รอบคัดเลือกในระดับอำเภอ เขตพื้นที่ และภาค โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อยกระดับความสามารถทางด้านการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในงานศิลปหัตถกรรมของนักเรียนให้สามารถเป็นตัวแทนไปแข่งขันในระดับชาติและได้เหรียญทองชนะเลิศให้จงได้ ผลการแข่งขันในปีแรกๆ ได้รับความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่สามารถไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้คือการได้รับรางวัลเหรียญทองชนะเลิศระดับชาติได้เลย อันเนื่องมาจากยังมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการในการฝึกซ้อมและการจัดการเกี่ยวกับองค์ความรู้ที่ครูผู้ฝึกซ้อมจะนำมาใช้ในการเตรียมนักเรียนเข้าแข่งขัน ดังนั้น ในปีการศึกษา 2560-2562 จึงได้มีการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้ นักเรียนโรงเรียนห้วยแก้ววิทยามีความรู้ความสามารถที่สูงขึ้นถึงระดับการแข่งขันระดับชาติได้พยายามแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ดังกล่าวของปีที่ผ่านมา จนในที่สุดในปีการศึกษา 2561-2562 ได้รับรางวัลเหรียญทองชนะเลิศและรองชนะเลิศบางรายการของระดับภาค ซึ่งถือว่าเป็นรางวัลระดับชาติ ดังนั้น ในเอกสารการประเมินโครงการเล่มนี้จะกล่าวถึงเฉพาะในช่วงปีการศึกษา 2560-2562 ที่

ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ เพื่อแสดงถึงการพัฒนาโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการของโรงเรียนห้วยแก้ววิทยาในงานศิลปหัตถกรรมของนักเรียนที่มีความสำเร็จและความยั่งยืน โดยผู้ประเมินได้เลือกวิธีการประเมินโครงการในรูปแบบ CIPPIEST Model เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยปัจจุบัน แต่ยังคงยึดตามต้นแบบแนวความคิดเดิมที่มาจาก Stufflebeam ที่เรียกว่า CIPP Model ซึ่งจะทำให้ทราบถึงสภาพที่เป็นอยู่ของ บริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) และยังได้เพิ่มเติมการประเมินเนื้อหาในส่วนผลผลิตตามที่นักวิชาการในรุ่นหลังได้ศึกษาไว้ 4 คำ ได้แก่ ผลกระทบ (Impact) ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ความยั่งยืน (Sustainability) การถ่ายทอดความรู้ (Transportability) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2560) เพื่อให้ผลการประเมินที่ออกมามีรายละเอียดชัดเจนเพิ่มขึ้นเป็นประโยชน์ต่อการประเมินของผู้อื่นหรือการประเมินครั้งต่อไปทุกเรื่อง

ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องสร้างเสริมให้นักเรียนให้มีความรู้ความสามารถที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ในปัจจุบัน ในการพัฒนาศึกษานั้นจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องจัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนมีความเป็นเลิศด้านวิชาการและมีศักยภาพในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านวิชาการ กีฬา ดนตรี ศิลปะ การแสดง และการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่างๆ เป็นต้น เพื่อเตรียมพร้อมในการเป็นกำลังสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเทศไทยในอนาคตและเพิ่มพูนทักษะในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model : กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง จึงเป็นเหตุผลที่นักเรียนทุกคนทุกระดับจะสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างไม่มีขีดจำกัด เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตและหากมีการกระตุ้นให้นักเรียนมีการแข่งขันโดยเฉพาะด้านวิชาการมากขึ้นอย่างต่อเนื่องก็จะเป็นสิ่งที่ดีและส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้นและสามารถผลิตผลงานออกมาในเชิงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ซึ่งมีความสำคัญมาก อันจะนำไปสู่ประโยชน์ต่อการพัฒนาความเจริญของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model : กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model : กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร

1.1 ประชากรปีการศึกษา 2560 ที่ใช้การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขัน ความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model: กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง จำนวน 249 คน ประกอบด้วย 1) ครู และบุคลากรทางการศึกษา 20 คน 2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (ที่ไม่ใช่ผู้บริหารหรือครู) 7 คน ได้แก่ ประธาน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 คน ผู้แทนผู้ปกครอง 1 คน ผู้แทนองค์กรชุมชน 1 คน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 1 คน ผู้แทนศิษย์เก่า 1 คน และ ผู้แทนองค์กรศาสนา 1

คน 3) ผู้ปกครองชั้นอนุบาล2ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 160 คน 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 62 คน

1.2 ประชากรปีการศึกษา 2561 ที่ใช้การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model: กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง จำนวน 254 คน ประกอบด้วย 1) ครู และบุคลากรทางการศึกษา 20 คน 2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (ที่ไม่ใช่ผู้บริหารหรือครู) 7 คน ได้แก่ ประธาน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 คน ผู้แทนผู้ปกครอง 1 คน ผู้แทนองค์กรชุมชน 1 คน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 1 คน ผู้แทนศิษย์เก่า 1 คน และผู้แทนองค์กรศาสนา 1 คน 3) ผู้ปกครองชั้นอนุบาล2ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 163 คน 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 64 คน

1.3 ประชากรปีการศึกษา 2562 ที่ใช้การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขัน ความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model : กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง จำนวน 235 คน ประกอบด้วย 1) ครู และบุคลากรทางการศึกษา 19 คน 2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (ที่ไม่ใช่ผู้บริหารหรือครู) 7 คน ได้แก่ ประธาน 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 คน ผู้แทนผู้ปกครอง 1 คน ผู้แทนองค์กรชุมชน 1 คน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 1 คน ผู้แทนศิษย์เก่า 1 คน และผู้แทนองค์กรศาสนา 1 คน 3) ผู้ปกครองชั้นอนุบาล 2 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 158 คน 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 51 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการโดยใช้แบบประเมิน CIPPIEST Model มีทั้งหมด 8 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา ด้านบริบท (Context Evaluation) มี 3 ตอน ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 สอบถาม/สัมภาษณ์ความคิดเห็นด้านการประเมินบริบท (Context Evaluation) กับ ครูและบุคลากรทางการศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ฉบับที่ 2 การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา ด้านปัจจัยนำเข้า (Inputs Evaluation) มี 3 ตอน ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Inputs Evaluation) กับ ครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ฉบับที่ 3 การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) มี 3 ตอน ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นการประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) กับ ครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ฉบับที่ 4 การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา ด้านผลผลิต (Products Evaluation) มี 3 ตอน ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 สอบถาม/สัมภาษณ์ความคิดเห็นการประเมินด้านผลผลิต (Products Evaluation)

กับ ครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ฉบับที่ 5 การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียน ห้วยแก้ววิทยา ด้านผลกระทบ (impact Evaluation) มี 3 ตอน ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 สอบถาม/สัมภาษณ์ความคิดเห็นการประเมินด้านผลกระทบ (impact Evaluation) กับ ครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ฉบับที่ 6 การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียน ห้วยแก้ววิทยา ด้านประสิทธิผล (effectiveness Evaluation) มี 3 ตอน ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 สอบถาม/สัมภาษณ์ความคิดเห็นการประเมินด้านการประเมินประสิทธิผล (effectiveness Evaluation) กับ ครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ฉบับที่ 7 การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียน ห้วยแก้ววิทยา ด้านความยั่งยืน (sustainability Evaluation) มี 3 ตอน ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นการประเมินด้านความยั่งยืน (sustainability Evaluation) กับ ครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ฉบับที่ 8 การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการของนักเรียนโรงเรียน ห้วยแก้ววิทยา ด้านการถ่ายโอนความรู้ (transportability Evaluation) มี 3 ตอน ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 สอบถาม/สัมภาษณ์ความคิดเห็นการประเมินด้านความยั่งยืน (sustainability Evaluation) กับครูและบุคลากรทางการศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการในตอน 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check - List) ในตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นการประเมินใช้แบบสอบถามสำหรับ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ผู้ปกครอง และประชาชนในเขตบริการ ส่วนนักเรียนในระดับชั้นอนุบาล 2-3 และนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ใช้แบบสัมภาษณ์แทนแบบสอบถาม ส่วนในตอน ที่ 3 ข้อเสนอแนะเป็นแบบบันทึกปลายเปิด ใช้สำหรับประชากรและกลุ่มตัวอย่างยกเว้นนักเรียนในระดับชั้น อนุบาล 2-3 และนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ การประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทาง วิชาการโดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Modelของโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา ในครั้งนี้ ผู้ประเมินดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้ 1) วิเคราะห์ผลการพิจารณาประเด็นการประเมิน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยของประชากร และค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร 2) วิเคราะห์ผลการพิจารณาประเด็นของข้อคำถาม โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยของ ประชากรและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร 3) วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ ด้วยการ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 4) นำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอพรณาคความ

สรุปผลการวิจัย

ผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการโดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model : กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ทั้ง 8 ด้าน ในปีการศึกษา 2560-2562 ผลการวิจัยพบว่า

ผลการประเมินในภาพรวมทั้ง 8 ด้านของครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ปีการศึกษา 2560 มีผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากได้แก่ด้านบริบท ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการถ่ายโยงความรู้ ปีการศึกษา 2561 มีผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากได้แก่ ด้านบริบท ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการถ่ายโยงความรู้ ปีการศึกษา 2562 มีผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านประสิทธิผล ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการถ่ายโยงความรู้เช่นเดิม ค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมิน

ผลการประเมินในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปีการศึกษา 2560 มีผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านบริบท ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการถ่ายโยงความรู้ ปีการศึกษา 2561 มีผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านบริบท ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการถ่ายโยงความรู้ ปีการศึกษา 2562 มีผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านประสิทธิผล ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการถ่ายโยงความรู้เช่นเดิม ค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมิน

ผลการประเมินในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ของผู้ปกครองพบว่า ปีการศึกษา 2560 มีผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความยั่งยืน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลผลิต ปีการศึกษา 2561 มีผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความยั่งยืน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลผลิต ปีการศึกษา 2562 มีผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านประสิทธิผล ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลผลิตเช่นเดิม ค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมิน

ผลการประเมินในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน ของนักเรียน พบว่า ปีการศึกษา 2560 มีผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ใน

ระดับมาก ได้แก่ ด้านประสิทธิผล ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลผลิต ปีการศึกษา 2561 มีผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ได้แก่ ด้านประสิทธิผล ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลผลิต ปีการศึกษา 2562 มีผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านประสิทธิผล ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลกระทบ ค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมิน และเป็นที่น่าสังเกตว่า ปีการศึกษา 2562 เป็นปีแรกที่ทั้งค่าเฉลี่ยในภาพรวมและค่าเฉลี่ยทุกด้านสูงขึ้นจากระดับมากมาอยู่ที่ระดับมากที่สุดทุกด้าน

ผลการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการโดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model : กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง จำแนกตามประชากร พบว่า ในปีการศึกษา 2560 ทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากเหมือนกันทุกหน่วยประชากร โดยผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในปีการศึกษา 2561 ทั้งครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียนก็มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากเหมือนกันทุกหน่วยประชากร โดยผู้ปกครองยังมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ปีการศึกษา 2562 ผู้ปกครองและนักเรียน มีผลการประเมินสูงสุดเท่ากันในระดับมากที่สุด ส่วนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และครูและบุคลากรทางการศึกษา มีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก โดยครูและบุคลากรทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน

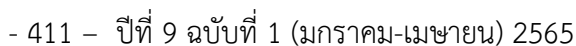
ผลการประเมินบริบท (Context Evaluation) ของครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 ขยับขึ้นจากมากมาอยู่ในระดับมากที่สุด และปีการศึกษา 2562 ในภาพรวมก็อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมิน

ผลการประเมินบริบท (Context Evaluation) ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 ขยับขึ้นจากมากมาอยู่ในระดับมากที่สุด และปีการศึกษา 2562 ในภาพรวมก็อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมิน

ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Inputs Evaluation) ของครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับมาก และปีการศึกษา 2562 ก็อยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นทุกปีตามลำดับและมีค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมิน

ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Inputs Evaluation) ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับมาก และปีการศึกษา 2562 ก็อยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นทุกปีตามลำดับ

ผลการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) ของครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับมาก และปีการศึกษา

ผลการประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ของครูและบุคลากรทางการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับมาก

และปีการศึกษา 2562 เลื่อนขึ้นมากอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นทุกปีตามลำดับ ประการสำคัญพบว่า ค่าเฉลี่ยการประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ของครูและบุคลากรทางการศึกษา ในปีการศึกษา 2562 เป็นปีแรกที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ และมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมิน

ผลการประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับมาก และปีการศึกษา 2562 เลื่อนขึ้นมากอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นทุกปีตามลำดับ แต่ที่สำคัญและน่าสนใจว่าค่าเฉลี่ยการประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 มีข้อที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดที่ระดับคะแนนเต็ม 5 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0 เป็นครั้งแรก ($m = 5.00, s = 0.00$) ถือว่าเป็นเอกฉันท์ ได้แก่ ข้อ 9) มีรางวัลสูงสุดจากการแข่งขันเป็นเหรียญทองชนะเลิศระดับชาติและมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมิน

ผลการประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ของผู้ปกครอง พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับมากและปีการศึกษา 2562 เลื่อนขึ้นมากอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นทุกปีตามลำดับ และที่สำคัญ พบว่า ค่าเฉลี่ยการประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ของผู้ปกครอง ในปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ และมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมิน

ผลการประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ของนักเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับมากและปีการศึกษา 2562 เลื่อนขึ้นมากอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นทุกปีตามลำดับ ที่สำคัญ พบว่า ค่าเฉลี่ยการประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ของนักเรียนในปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ และมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมิน

ข้อสังเกตอีกประการที่พบว่า ค่าเฉลี่ยการประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ของนักเรียนในปีการศึกษา 2561 เป็นครั้งแรกที่มีค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ที่ข้อ 2) ซึ่งได้แก่ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของครูและบุคลากรทางการศึกษาในการส่งเสริมการเข้าร่วมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งสูงกว่าข้อ 1) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารจัดการทรัพยากรต่างๆ เพื่อส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ และปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับที่ 2 ซึ่งก็สูงกว่าข้อ 1 และมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมิน

ผลการประเมินความยั่งยืน (Sustainability Evaluation) ของครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับมาก และปีการศึกษา 2562 เลื่อนขึ้นมากอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นทุกปีตามลำดับและมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมินในครั้งนี้

ผลการประเมินความยั่งยืน (Sustainability Evaluation) ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับมาก และปีการศึกษา 2562 เลื่อนขึ้นมากอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นทุกปีตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมินในครั้งนี้

ผลการประเมินความยั่งยืน (Sustainability Evaluation) ของผู้ปกครอง พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับมาก ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับมาก และปีการศึกษา 2562 เลื่อนขึ้นมากอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นทุกปีตามลำดับและมีค่าเฉลี่ย ในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมินในครั้งนี้

ผลการประเมินถ่ายโยงความรู้ (Transportability Evaluation) ของครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับปานกลาง ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับมาก และปีการศึกษา 2562 อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นทุกปีตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมินในครั้งนี้

ผลการประเมินถ่ายโยงความรู้ (Transportability Evaluation) ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมของปีการศึกษา 2560 อยู่ในระดับปานกลาง ปีการศึกษา 2561 อยู่ในระดับปานกลาง และปีการศึกษา 2562 เลื่อนขึ้นมากอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นทุกปีตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมไม่น้อยกว่า 3.60 จึงถือว่าผ่านการประเมินในครั้งนี้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model: กรณีศึกษาโรงเรียนห้วยแก้ววิทยา อำเภอเถิน จังหวัดลำปางมีประเด็นที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ผลการประเมินในภาพรวมทั้ง 8 ด้านของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่พบว่า ปีการศึกษา 2560 และ 2661 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านบริบท ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการถ่ายโยงความรู้ ส่วนปีการศึกษา 2562 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเปลี่ยนเป็นด้านประสิทธิผล ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดยังคงเป็นด้านการถ่ายโยงความรู้ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากครูและบุคลากรทางการศึกษาเห็นว่า การวางแผนและดำเนินการความเป็นไปได้ของโครงการและวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจนสอดคล้อง ส่วนด้านการถ่ายโยงความรู้ที่ต่ำกว่าด้านอื่นทั้ง 3 ปี เป็นเพราะการนำองค์ความรู้ไปใช้กับโรงเรียนอื่นๆ ในเครือข่ายและการมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนเดียวกันและโรงเรียนอื่นๆ ยังมีน้อย ซึ่งควรได้รับการพัฒนาต่อไป ถึงอย่างไรก็ตามจะเห็นว่า ในภาพรวมของทุกปีและทุกด้านมีค่าเฉลี่ยที่พัฒนาสูงขึ้นตามลำดับ เป็นเพราะโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การส่งเสริมและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงในแต่ละปีได้มีการแก้ไขและปรับปรุงปัญหาอุปสรรคต่างๆ จนเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ผลการประเมินในภาพรวมทั้ง 8 ด้านของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่พบว่าปีการศึกษา 2560 และ 2661 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ด้านบริบท ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการถ่ายโยงความรู้ เช่นเดียวกันทั้ง 2 ปี ส่วนปีการศึกษา 2562 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเปลี่ยนเป็นด้านประสิทธิผล ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดยังคงเป็นด้านการถ่ายโยงความรู้ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งควรได้รับการพัฒนาด้านที่ยังต่ำต่อไป ถึงอย่างไรก็ตามจะเห็นว่า ในภาพรวมของทุกปีและทุกด้านมีค่าเฉลี่ยที่พัฒนาสูงขึ้นตามลำดับ เป็นเพราะโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การส่งเสริมและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงในแต่ละปีได้มีการแก้ไขและปรับปรุงปัญหาอุปสรรคต่างๆ จนเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ผลการประเมินในภาพรวมทั้ง 4 ด้านของผู้ปกครองที่พบว่าปีการศึกษา 2560 และ 2561 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ด้านความยั่งยืน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านผลผลิตเช่นเดียวกันทั้ง 2 ปี ส่วนปีการศึกษา 2562 ในภาพรวมเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเปลี่ยนเป็นด้านประสิทธิผล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดยังคงเป็นด้านผลผลิตเช่นเดิม ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากของผู้ปกครองเห็นว่า การพัฒนางานของโรงเรียนและการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่ได้รับจากโครงการไปใช้ในการพัฒนางานด้านอื่นๆ สามารถทำได้ดี ส่วนด้านผลผลิตที่มีค่าต่ำกว่าด้านอื่นทั้ง 3 ปี แสดงว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญในด้านอื่นๆ มากกว่าและไม่ยึดติดกับเรื่องผลงาน ทำอย่างไรจะให้นักเรียนเป็นเด็กดีและตั้งใจเรียน ซึ่งควรได้รับการพัฒนาการประชาสัมพันธ์และชี้แจงจากทางโรงเรียนเพื่อให้มองเห็นคุณค่าและเกิดความภาคภูมิใจของผลงานร่วมกันต่อไป ส่วนในปีการศึกษา 2562 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเปลี่ยนเป็นด้านประสิทธิผลทำให้เห็นชัดเจนว่าผู้ปกครองสนใจในประสิทธิภาพของโครงการมากกว่าตัวผลงาน ถึงอย่างไรก็ตามจะเห็นว่าในภาพรวมของทุกปีและทุกด้านมีค่าเฉลี่ยที่พัฒนาสูงขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะในภาพรวมพัฒนาเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นมากที่สุด เป็นเพราะโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การส่งเสริมและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงในแต่ละปีได้มีการแก้ไขและปรับปรุงปัญหาอุปสรรคต่างๆ จนเกิดการพัฒนายอย่างต่อเนื่อง

ผลการประเมินในภาพรวมทั้ง 3 ด้านของนักเรียนที่พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านประสิทธิผลเช่นเดียวกันทั้ง 3 ปี ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในปีการศึกษา 2560 และ 2561 ได้แก่ ด้านผลผลิต ส่วนปีการศึกษา 2562 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านผลกระทบ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนมีความมั่นใจในประสิทธิภาพการดำเนินการของโรงเรียน โดยมีการพัฒนาทุกๆ ปี จนสามารถมีผลงานชนะเลิศในระดับชาติ ส่วนด้านผลผลิตที่มีค่าต่ำกว่าด้านอื่นใน 2 ปีแรก แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับผู้ปกครองที่ให้ความสำคัญในด้านประสิทธิภาพการทำงานมากกว่าเรื่องผลงานและผลกระทบ ซึ่งควรได้รับการพัฒนาการประชาสัมพันธ์และชี้แจงจากทางโรงเรียนเพื่อให้มองเห็นคุณค่าและเกิดความภาคภูมิใจของผลงานร่วมกันต่อไป นอกจากนี้ ในปีสุดท้ายด้านผลกระทบมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดกว่าด้านผลผลิต เป็นเพราะนักเรียนเห็นว่า การนำความรู้ไปใช้ยังมีน้อยนั่นเอง ถึงอย่างไรก็ตามจะเห็นว่า ในภาพรวมของทุกปีและทุกด้านมีค่าเฉลี่ยที่พัฒนาสูงขึ้นตามลำดับ รวมถึงปีสุดท้ายที่ด้านผลผลิตสูงขึ้นกว่าด้านผลกระทบ คงเป็นเพราะเป็นปีแรกที่โรงเรียนมีผลการแข่งขันได้รับรางวัลเหรียญทองชนะเลิศระดับชาติอันเป็นผลมาจากโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การส่งเสริมและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงในแต่ละปีได้มีการแก้ไขและปรับปรุงปัญหาอุปสรรคต่างๆ จนเกิดการพัฒนาและประสบผลสำเร็จ

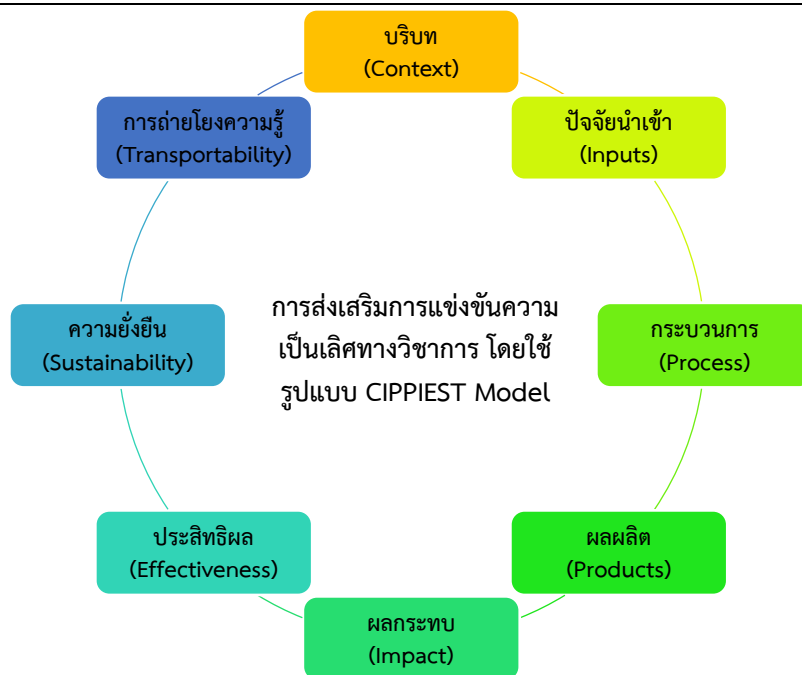
ผลการประเมินจำแนกตามประชากรในปีการศึกษา 2560 และ 2561 ที่พบว่าทุกหน่วยประชากรมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ชลธิชา แพงบรรเทา (2556) ที่ผลการวิจัยพบว่าการประเมินโครงการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ สราวุธ เมือบสน (2557) ที่ผลการวิจัยพบว่า โครงการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านยังพบว่าทั้งด้านบริบทด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตก็มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในทุกปีการศึกษา และนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดร่วมกับผู้ปกครองในปีการศึกษา 2562 ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ปี ในปีการศึกษา 2560 และ 2561 ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุดใน

ปีการศึกษา 2562 ได้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากในปีการศึกษา 2560 และ 2562 ที่ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินทั้ง 4 ด้านมีแนวคิดไปในทางบวก โดยเฉพาะด้านความยั่งยืนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งถือว่าเป็นการมองไปถึงอนาคตของลูกหลาน นอกจากนี้นักเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดร่วมกับผู้ปกครองในปีการศึกษา 2562 คงเป็นเพราะเป็นปีแรกที่โรงเรียนมีผลการแข่งขันได้รับรางวัลเหรียญทองชนะเลิศระดับชาติทำให้เกิดความภาคภูมิใจร่วมกัน ส่วนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ปี ในปีการศึกษา 2560 และ 2561 โดยเฉพาะด้านปัจจัยนำเข้าที่มีค่าเฉลี่ยต่ำมากในระดับปานกลาง เป็นเพราะยังเห็นว่าโรงเรียนยังขาดปัจจัยต่างๆ ในการสนับสนุนรวมทั้งงบประมาณที่ยังมีน้อย ประกอบกับด้านถ่ายโยงความรู้ที่ยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งโรงเรียนจะได้มีการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป ส่วนที่ครูและบุคลากรทางการศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในปีการศึกษา 2562 โดยเฉพาะด้านถ่ายโยงความรู้ เป็นเพราะยังเห็นว่าทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร ถึงแม้ว่าอย่างไรก็ตามจะเห็นว่า ในภาพรวมของทุกปีและทุกหน่วยประชากรที่พัฒนาสูงขึ้นตามลำดับ เป็นเพราะโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ให้การส่งเสริมและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงในแต่ละปีได้มีการแก้ไขและปรับปรุงปัญหาอุปสรรคต่างๆ จนเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ อารีย์ จันทรทอง (2555) ที่ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการของโรงเรียนบ้านนาหว้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 เป็นผลการพัฒนาที่จัดให้มีกิจกรรมการคัดเลือกผู้เรียนระดับโรงเรียน ก่อนเข้าแข่งขันทักษะวิชาการในระดับต่างๆ อย่างต่อเนื่องทุกปี

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้เป็นการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ การส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ในงานศิลปหัตถกรรม ตามประกาศของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) ตั้งแต่ระดับอำเภอ เขตพื้นที่ ภาค และระดับชาติ มีรางวัลที่ได้รับเป็นเหรียญทอง เหรียญเงิน เหรียญทองแดงและรางวัลการเข้าร่วม โดยการประเมินโครงการ กระบวนการวิจัย หรือกระบวนการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศทางด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นไปตามวัตถุประสงค์และผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือไม่เพียงใด มีความคุ้มค่าที่จะนำไปสู่การตัดสินใจความสำเร็จเพื่อให้มีการแก้ไขปรับปรุง พัฒนาหรือยุติโครงการ ตลอดจนสร้างและการกำหนดทางเลือกใหม่ในการดำเนินการให้ดีขึ้น สามารถทำได้ทั้งก่อนระหว่างหรือหลังการดำเนินการ โดยประเมินตามรูปแบบ CIPPIEST Model มี 8 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านบริบท (Context) สภาพแวดล้อม 2) ด้านปัจจัยนำเข้า (Inputs) บุคลากร งบประมาณ วัสดุและอุปกรณ์ 3) ด้านกระบวนการ (Process) กิจกรรมและขั้นตอนในการดำเนินงาน 4) ด้านผลผลิต (Products) ประสิทธิภาพประสิทธิผลของโครงการ 5) ด้านผลกระทบ (Impact) ผลที่ได้รับไปต่อยอด 6) ด้านประสิทธิผล (Effectiveness) ผลที่เกิดกับตัวผู้ร่วมโครงการ 7) ด้านความยั่งยืน (Sustainability) การนำความรู้ไปพัฒนาตนเอง ครอบครัวและสังคม 8) ด้านการถ่ายโยงความรู้ (Transportability) การนำความรู้ที่ได้รับไปถ่ายทอดขยายผล ซึ่งผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา และนักเรียน โรงเรียนห้วยแก้ววิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 2 มีแนวทางในการส่งเสริม ปรับปรุง และพัฒนาให้การแข่งขันทางวิชาการในงานศิลปหัตถกรรมของโรงเรียนห้วยแก้ววิทยาทุกๆ ระดับมีความเป็นเลิศและประสบความสำเร็จยิ่งๆ ขึ้นไป สรุปลักษณะที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 ควรมีการนำผลการประเมินโครงการในการประเมินครั้งนี้ ไปใช้เป็นข้อมูลด้านสารสนเทศเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการของโรงเรียนห้วยแก้ววิทยาในปีต่อไป
 - 1.2 ควรกำหนดนโยบาย และมีการวางแผนที่ชัดเจนสอดคล้องกับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาและควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรประเมินโครงการส่งเสริมการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการ หรือโครงการอื่นๆ โดยใช้รูปแบบอื่นๆ ที่ไม่ใช่ CIPPIEST Model เพื่อให้เห็นมุมมองอื่นๆ อย่างกว้างขวาง ทำให้เกิดการพัฒนางานของโรงเรียนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ
 - 2.2 ควรมีการประเมินโครงการอื่นๆ โดยใช้รูปแบบ CIPPIEST Model โดยการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวิจัยโครงการอื่นๆ ตามความถนัดทั้งแบบเดี่ยวและเป็นทีม

เอกสารอ้างอิง

- ครูเชียงราย. (2563). ประวัติความเป็นมางานศิลปหัตถกรรมนักเรียน. แหล่งที่มา <https://www.kruchiangrai.net/> สืบค้นเมื่อ 1 ธ.ค. 2563.
- ชลธิชา แพ่งบรรเทา. (2556). การประเมินโครงการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองกาญจนบุรีจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- เชาว์ อินใย. (2553). การประเมินโครงการ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงศ์เทพ จิระโร. (2556). การประเมินโครงการสิ่งจำเป็นในการทำงานยุคใหม่. วารสารศึกษาศาสตร์. 23(3). 43-56.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2560). การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. Veridian E-Journal, Silpakorn University. 10(2). 1198-1216.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2551). การประเมินโครงการ: แนวคิดและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2553). วิธีวิทยาการประเมิน: ศาสตร์แห่งคุณค่า. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรารุณ เมื่อบสน. (2557). การประเมินโครงการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการโรงเรียนในสังกัด เทศบาลเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารีย์ จันทรทอง. (2555). รายงานการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการของโรงเรียนบ้านนาหว้า. สงขลา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3.